

Előfizetési feltételek:
Fizetendő Debreczenben.
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 „
Községeknek 62 kr. évi postadíj előleges beutalása után ingyen.
Egyes szám ára 5 kr.
Szerkesztőségi és kiadói iroda:
Rózsá-tér 16-dik sz. házban, (kenyér-piacz,
Vilmos sörészarnoka szomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adatnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

Hirdetési díjak:
Négy-hasasbás petit sorát 5 kr; többzár-
rónál 4 kr.
Nagyobb és többszöri hirdetéseknek nagyon
kedvező engedmények tétlenek.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
„Nyilváltér”-ben megjelendő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Hirdetéseket és előfizetéseket helyben a kiadói
hivatalnál, Csáthy Fer. és Társa, Telegráf
K. Lajos és László Albert könyvkereske-
desében, Budapest: Goldberger A. V.,
Blockner J., Eckstein Bernát és Hasenstein
és Vogler, Bécsben, Prágában Hasenstein
és Vogler, A. Oppelt, Schöckel H. és
Fárbán, Hamburgban és Majnai-Frank-
furtban: G. L. Dausse és Mosse Rudolf
hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Aratási kilátások.

Debreczen, 1895. május 18.

Reménytelenül, aggodalmak között nézünk
el a közelgő aratásnak, mert a hosszas szá-
razság tönkre tette a gazda reményét, elpuszti-
totta a mező ékességét. A növényzet silány, a
barázda ösztövére termése elsatnyult, fejletlen,
zöld, virágos rétek, legelők helyett kopár mező-
ség képe áll előttünk. Megdöbbentő, a mit
láthatunk, mintha a tenyészet hatalmas munká-
ssága kimerült volna. A megrepesztett, a
széltől kavart föld szomjuhozza az éltető
nedvet.

Azon gazdák, a kik sokat, nehezen dol-
goznak, hogy verekedések munkájuk után meg-
élhessenek, sokféle kötelezettségeiknek eleget
tehessenek, azt látják, hogy a szűkmarku ter-
mészet csekélyül fog fizetni annyi küzdelemért,
melylyel a földművelés jár.

Rendes körülmények között, kedvező idő-
járás mellett, május hóban lelke örül a gazdák-
nak, midőn a tenyészet, fejlődés a legszebb
reményekre jogosítja őt. Ma, midőn az elsat-
nyult, az elcsenvesedett veteményt látja,
elkomorult, munkák kezében az erőt zibbadni
érzi, elmegy munkákedve, mert látja, hogy az
ég csatornáit megeredni nem akarnak s a silány
vetemény még nagyobb pusztulást okozhat.

Szép foglalkozás független gazdának lenni,
ha a terhes munkán Isten áldása van, ha az
aratás kedvezőnek mutatkozik, de terhes, fe-
lettérter terhes akkor, ha aszály, fagy, jégeső,
pusztító rovarok serege tarolja le a gazda
veteményét. Ilyen körülmények között élnek
gazdáink ez esztendőben s jőhet bármely ked-
vezőnek látszó időjárás, nem fogja pótolni azt,
a mit eddig a szárazság előidézett.

Midőn látjuk, hogy az aggódó gazda,
reményvesztetten néz az aratás elé, nem lehe-
tünk közönyösek a csapás felett, mely első
sorban gazdáinkra, azután mindnyájunkra ne-
hezül. Ez a csapás közös, mert valamennyien
a föld terméséből élünk, valamennyien a föld
terméséből származó jövedelmen osztozunk. Ha
a föld nem terem, megakad a pénzforgalom,
szűnhet az ipar, kereskedelem s megbénul
mind az a mi mozgásba hozza az emberek
közötti sokféle ágazó forgalmat.

Magyarországon milliók élnek a gazdál-
kodásból, milliókat a gazdálkodók tartanak
fenn. Ha nálunk csapás éri a gazdálkodó kö-
zönséget, ez a csapás az egész nemzetre és a
nemzet nagy háztartására kihat.

A gazdálkodó birtokos osztály, ha sokféle
kötelezettségét nem teljesítheti, pangás, pénz-
telenség áll be minden téren. Ezért nyomasztó
az a körülmény, hogy gazdálkodó közönségünk
csekély aratásnak néz elé.

A szűk aratás annál nagyobb csapás lesz,
mert a gazdálkodó olcsó áron vesztette el a
mult évi termésüket.

A gazdának fizetni kell, ahhoz nyul, a
miből pénzt csinálhat. Ha zaklatják a gazdát,
nem várhatja be azon időt, a mikor termését
kedvező áron adhatja. Nem a rossz gazdálko-
dásnak, a kényszernek, tudható be, hogy sok
gazda minden nélkülözhető termését piacra
viszi és úgy adja, a hogy megveszik. Sok gazda
van olyan, a ki a mult ősszel olcsón eladott
terményt most magas áron veszi vissza s talán
igavonó barmát fogja ki az ekéből, vagy szekér-
ből, esetleg usztorához, pénzintézetekhez for-
dul, hogy szükségletét kölcsön vett pénzből
fedezhesse.

Ilyen mostoha viszonyok között nagyobb
csapás nem is képzelhető, mint hogy a közelgő
aratás szűk legyen, minthogy szűk is lesz a
kedvezőtlen időjárás, a hosszas szárazságnak
miatta.

Ha nincs aratás, a gazda még a legszűk-
ségeiből is nélkülözi, nem vásárol az
iparosoktól, nem látogat a kereskedésekbe. Az
iparos osztály már évek óta küzd, a kereske-
dők árúikat megrakott üzletei verők nélkül
állanak, mert a gazdának, nemzetünk emez
alapsztyálynak nincs pénze, szegény és nyo-
morral küzd.

Ezt a nehéz, mostoha állapotot csak tetőzi
azon körülmény, hogy a jövő aratás a leg-
rosszabb kilátással bízik, mely az egész nem-
zetet, különösen pedig annak gazdálkodó, iparos
és kereskedő osztályát fenyegeti. Innen van,
hogy minden komolyan gondolkozzon ember
reménytelenül, aggodva néz a közelgő aratás
elő, melynek csapása mindnyájunk vállaira
nehezül.

A ki a gazdálkodó, iparos és kereskedő
osztály sorsát szívén viseli, a ki tudja azt, hogy
ez a három tekintélyes osztály anyagi hanyat-
lása minő nagy kihatással van az egész nem-
zetre, komoly vesztésnek, nagy csapásnak
tartja, hogy a termés olcsó, hogy szűk aratás-
nak nézünk elébe.

Gyakran irtuk mi már, hogy a gazdálkodó
közönségnek az esélyekre, az elemi csapásokra
számítania és így intézkednie kell, hogy kész
legyen a csapások évek súlyos következményeit
is elviselni. Rámattunk, hogy állattenyésztés-
ről, annak alapfeltételeiről, háziiparról s más

hasznos jövedelmi forrásokról kell gondos-
kodnia. Az eredmény, a régi. Az emberek
okulni nem akarnak s csak akkor sopánkodnak,
a midőn már késő. Nincs, a ki gyökereis orvos-
lást vigyen keresztül. A nép pusztul, mert ön-
javát nem ismeri.

A közelgő szűk aratás beigazolja azt, a
mit számtalanszor hangoztattunk.

Vajha sok jóakaratu figyelmeztetésünk
eredménye az lenne, hogy a nagy közönség,
a tekintélyes gazdálkodó osztály belátna, hogy
a mostani viszonyok türethetetlenek és vég-
romlásba sodorhatják gazdáinkat, velük együtt
pedig a kereskedő és iparos osztályt.

A lecke erős, melyre a szűk aratás, a
gyakori csapások tanítanak, de eredménye
meglesz, ha jól fogjuk fel saját érdekünket és
megtestesszük azt, a mit fölünk önj a v u n k
követel.

Az országos gazdakongresszus.

Debreczen, 1895. május 18.

E hó 19, 20, 21, 22 és 23. napjain a fő- és
székvárosban tartandó gazdakongresszusra az elő-
készületek folynak, az alatt a sító egy része élők
hajszát izz ellene. Alig született meg a csecsemő,
a kegyetlen szívű Herodesnek halálítélete már is
bölcsőjük felett fenyeget.

Megtámadták először azt, hogy a kongresszus
egybehívásának eszméje a gazdaközönség közös
óhajából született volna, holott a kongresszus egy-
behívására 400 független magyar gazda egyetemes
felhívása adta meg az impulzust.

Megtámadták, hogy a szervezéssel megbízot-
tak erre illetékesek volnának; pedig a szervezés-
ben résztvevők java részének neve, a közügyek
terén hosszú éveken át való fáradságos munká-
kodást jelent.

Kicsinyelték mérveit, lenézték jelentőségét,
mielőtt az ismert lett volna.

S végre mindazokat, kiknek rendezésében
szerep jutott, egy szűk körű érdekű illető bün-
részesének gyanújával illetik, a mely a kongresszus
címe alatt személyi érdekeket, vagy politikai
célokat akar elérni.

Honnan ennyi csunya gyanakodás, ennyi gyű-
lölet, ennyi szenvedély egy kongresszus ellen, mely
egyszerűen alkalmat kíván nyújtani a magyar gaz-
dáknak arra, hogy válságos helyzetükben a javulásra
vezető módozatokról tanácskozzanak.

Mi indokolja a haragos tiltakozást azoknak,
kik a kongresszus célzatának visszás festésével
és sötét jóslatokkal a gazdaközönséget onnan mint
bűntudatól visszatartani óhajítják.

A munka tere nyitva áll mindenki részére, a
tanácskozás egy előlegezett mindenkinél; a gazda
helyzete mostoha; ide is, oda is férfiak
kellenek.

Hol vannak hát ők, a jobbak s miért nem
lépnek elő? Ha komoly baj van, a dobverés meg a
barangozás nem sokat segít. A dolgonak másik vége
nem olyan zajos, de sokkal nehezebb: vegye ezt

kezebe, a ki hű öre a közjónak, az ut nyitva van.
Ha pedig az igaz vérből való gazdaközönséget,
melynek ők a letéteményesei, csak a papirosos tud-
ják bemutatni, van-e ennél csunább játék a mit
valamikor arcpírulás nélkül ítétek? Nem könnyű-e
kitalálni azt, hogy csak a konvencionális haran-
gozás düh dolgozik náluk.

A rossz idő akkor támadt, mikor a kormány a
kongresszuson való részvételét megtagadta. Ez az,
melyre a támadások azóta egyfelől kedvezéssel,
másfelől úgy mutatnak rá, mint a mi a kongresszust
előre is megfosztotta minden jelentőségétől. Pedig
hát mit jelent ez a tény? — pusztá udvariatsá-
got, sőt merészen kifejezett ellenszenvet, nem egyes
személyek, hanem a magyar gazdák szabad törek-
véseit képviselő elemek ellenében, mert hisz a
visszautasítás idejében a kormány még nem tud-
hatta, hogy 500 vagy 6000 tagja lesz a kongresszus-
nak? eltűnő kis számú ellenzék, vagy az egész
ország lesz-e ott képviselve? S a kik kormány ezen
lépését emlegetik és simogatják, aligha tesznek
vele szemben olyan kedves szolgálatot, mint azt
gondolják.

Két ut minden józan elme előtt meg van
világítva:

Egyik a kongresszus tanácskozási termeibez
vezet, hol mindenkinél alkalma van jó meggyőző-
déseit latba vetve, csakugyan hasznos szolgálatot
teljesíteni.

A másik a nyilvánosság teréhez visz, a hol
mindenkinél joga van arra, hogy közönséges fel-
tevéseken s gyanakon tapodva, szellemi erejének
tornajátékaival tetszelegjen.

Ebben gyönyörködni könnyebb, mert hisz
az alpróféták felháborodása hangulatos s nem
többre, mint kényelmes vesztégre int.

Válasszon a magyar gazda, hol keressen jó
barátokat, hol keresse jobb sorsát.

Mind a két ut nyitva van!

Irodalom és művészet.

— **Király Péter versei.** Olvasónk bizo-
nyára kellemesen fognak emlékezni mult évi lap-
számunkból Király Péter nevére, kitől több hangulat-
teljes, kedves verset közzétűntünk. Ez a jó versíró
barátunk most önálló kötetben adja ki verseit, s az
előfizetési felhívásban így ír: „Nem kísért engem a
hírhajászat ördöge, még kevésbé földöz a mai kor-
nak általános réme: a mindennapi való feltűnni
vágyás. Nem több az, a mit tenni óhajtok, mint er-
kölcösi kötelesség ismerőseimmel és honfitársaikkal
szemben. Ideális lelkom óhajt a szólásszabadság isteni
jogával élni; az ő érzelmeinek szavakban kifejezett
összességét kívánom a nyilvánosság ítélőszéke elé
vinni, hogy így barátaimnak, ismerőseimnek s honfi-
társaikkal egy szerény emléket juttassak kezükbe.
Ilyen szándék ösztönöz engem arra, hogy verseimből
egy kötetet kiadjak. Súlyos feladat ez napjainkban.
Éppen azért mely tisztelőket kérem mindazokat, kik
e merész vállalatot reám nézve megkönnyítenek
szívesek leendnek, hogy tölem előfizetési íveket ol-
fogadni, ismerőseik és barátai körében pedig elő-
fizetőkét gyűjteni kegyeskedjenek.” A 7—10 iyuvi
terjedelmű verskötet még ez év folyamán fog csinos
kiállításban megjelenni. Ára 2 korona. Az előfizetési
pénzek szerző címére Szilágy-Somlyóra augusztus hó
1-ig küldendők.

ból. A csalogány méla-bus énekét oly kellemesnek
találta, mint a kakuk sajtáságos szólását. Szerelmes
leányunk még a tücsök zenéje is mennyei
múzsika.

Egy fiatal ember haladt mellette szótlánul.
Ő közönyösen vett mindent. Összevonta keblén
karjait, a harmatos gyenge virágokra szegzé tekint-
tetét, miket letaposott, mert utjában voltak.
Néha feltékkintet az égre, neki hiába ragyognak
a csillagok, hiába kaczerkodik a hold vele. Elfordul
a természeti képektől, s önmagában keres szemé-
nek nyugó pontot.

Sohajtozik, ábrándozik az egész uton. Angela
közönyösen hallgatta e sóhajokat, most se akarta
megkérdetni: kinek szól mindenki?

Igy mentek szótlánul, mintha nem ismernék
egymást.

— Angela! — fordult hirtelen a lány felé, —
mikor fog már szólni hozzám?

A lány elnevette magát.
— Adorján, szabad kérdeznem, mikor nem
fog szólni hozzám?

— Maga megöl a közönynyel, Angela! Hát
nem fél a Tiszavirág szellemétől, a fehér ruhában
megjelenő szerelmes öngyilkos király kisasszony-
tól? Nézzé... ott a hullámok között mintha — őt
látom!...

— Ha félnek a maga szerelmes öngyilkos
király kisasszonyától, úgy — közelebb lennének egy-
másához... én semmi kísértettől nem félek!

— Talán fölém, Angela?

— Maga nem kísértet.

— De igen, az vagyok, vagy legalább kísértő
szelleme. Követem mindenfele, miként a napot az
árnyék!... Árnyék vagyok, Angela, mert nem —
szeret!

TÁRCSA.

Elzának!

Még egy sóhaj... egy bucsuszó csak —
Asztán — feledj el engemet.
Ma még sirallak; ám de holnap
Bucsuszóva sírnom nem lehet:
E sziv hideg lesz... bár utánad
Repedne meg a bú miatt!
Oh, menj téhát. De visszavárlak,
Ha majd az ég virad....

Oly drága, szép volt minden álmod,
Miket az ég szememre szőtt:
Te röpkeid hálk, lenge szárnyon
Gyönyörbe fűlt lelkeim előtt, —
S hogy tűnt az ég: a méla bánat
Sívembe tört egy-egy nyilat,
S nem fűjt a seb. Hiss visszavárlak,
Ha majd az ég virad....

És jött a reggel... jött az este,
Mindennap sebb, miként előbb:
Reménysugárral volt befestve
Mind, mind, míg halni mentek ők.
Nem ismerék még akkor árnyat,
S világot, hol nincs semmi nap:
Napom te voltál. S visszavárlak,
Ha majd az ég virad....

Most egy sóhaj... egy bucsuszó csak —
És többé nem ragyogsz nekem.
Ma még sirallak; ámde holnap
Sívem hideg lesz, éresem.
De nem!... Nem bánja hervadásnak
Szellője sziv-virágimát,
S bár mégy, leány, de visszavárlak,
Ha majd az ég virad!

Oláh György.

Egy kis leányhoz.

Olyan sok szépet mondanak neked,
Dicsérik ajkad, termeted, szemed;
Ajkad mosolyát, szemed varázsát
Elragadónak, pompásnak találják.

S én? hogyha fénylő kék szemedbe nézek,
Igét fog el, bűvös, bájos érzet;
Ajkam e pár szót mondja el csupán:
Szeretlek szívből, hiven, igazán.

Kerekes Tibor.

Pillanatnyi fölvetel.

— Rajz. —

Irtá: Oláh György.

A kis báró kivette zsebdobát, fölletette arany
keretű szemüvegét s a holdvilágnál így is alig látta
meg a számokat s a mutatót azon.

— Tizenegy óra, hölgyeim, uraim!

— **A „Fővárosi Lapok”** ujjalakulása óta hétről-hétre bebizonyítja, hogy egy gondosan és ötletesen szerkesztett napilap kellemesebb kellemesebb megjelöléseket szerezhet olvasóinak. A „Fővárosi Lapok” megjelölései közé tartoznak vasárnapi mellékletei, melyek mindig a hét legérdekesebb eseményét mutatják be — írásban és képből, úgy, hogy a mellékletek egészen azt a benyomást keltsék, mintha a „Fővárosi Lapok” hetenkint egy-egy aktuális, szép-irodalmi képes hetilapot is adna közönségének. A „Fővárosi Lapok” vasárnapi mellékletei között azonban, melyek mind méltán keltették fölfigyelmét, talán az e heti áll értékre és érdekessége a legelső sorban. A Magyar Tudományos Akadémia nagy hete alkalmaiból a „Fővárosi Lapok” az akadémiának szentelt mellékletét, s a kitűnő nevek — melyek mind értékes cikkek alatt szerepelnek — oly csoportját nyújtja, a minő gyűjteményt magyar lap egyezre még nem nyújtott olvasóinak. Közleményekkel gazdagították a „Fővárosi Lapok” akadémiái mellékletét Szász Károly, Boöthy Zsolt, Tóth Lőrincz, Falk Miksa, Pulszky Ferencz, Wlassich Gyula vállas- és közoktatásügyi miniszter, Than Mór, Könyv Gyula, Pauer Imre, Asódy Ignác, Vámbéry Ármán stb. stb. A „Fővárosi Lapok” a melléklete bizonyára szolgálhatott az akadémiá népszerűsítésének is; s a mellett bebizonyítja, hogy egy magyar lap nem hordja a közönség lelkiismeretes kiszolgálását annyira szívén, mint a „Fővárosi Lapok”, melyről meg kell jegyezni különben, hogy nemcsak heti mellékletei érdekesek a dícséretre, de szerkesztősége, élén Porcsolt Kálmánnal, e kitűnő publicistával és íróval, valamint a magyar litteratúra legnevesebb erőivel, naponta előkelő színvonalon álló lapot ad a magyar művelt közönség kezébe. A „Fővárosi Lapok”-ra negyedévre 3 ft 50 krajvát lehet előfizetni, Budapest, Ferenctekert, 4. sz., Athenaeum-épület.

— **„Világnapló”**. Az újságolvasó közönségnek nagy szolgálatot tesz egy fél év óta a „Világnapló” czimű, hetenkint szombaton megjelenő hírlaplexikon, mely a hét folyamán, a napi, heti és szájakapokban megjelent érdekes híreket és cikkeket összegyűjtve bocsátja a közönség rendelkezésére. Mindazok, a kik csak egy vagy két hírlapot járatnak, ritkán jutnak abba a helyzetbe, hogy a többi lapok érdekes közleményeit olvassák, de a „Világnapló” révén kényelmesen megtehetik ezt. A „Világnapló” előfizetői hetenkint biztos képet nyernek arról, hogy egy-egy fontosabb kérdésben a különféle pártok elveit valló hírlapok mily állást foglalnak és minden fűzet 50—60 különböző hazai és külföldi újságból közöl érdekes olvasmányokat. A „Világnapló” előfizetési ára negyedévre 1 ft 50 krajv., mely összeg Budapest, „Corvina” könyvnyomda, Révay-utca 14. szám alá küldendő.

— **A művelt közönségnek** legyen az hölgy vagy ur, teljesen felesleges érdeklődését a „Képes Császári Lapok”-ra felhívni. Hiszen nincs talán Magyarországon olvasni szerető ember, ki a „Képes Császári Lapok”-at ne ismerje. Tudja mindenki, hogy lapunk nemcsak a legjobb, de a legzebb szépirodalmi és ismeretterjesztő lapok egyike. Minden számban hoz elbeszéléseket, rajzokat, humorosképeket, költeményeket és 3 regényt egyszerre. — Előfizetési ára: egész évre 6 ft, fél évre 3 ft, negyedévre 1 ft 50 krajv., melyet legelőszörben posta-utalványon a kiadó hivatalba: Budapest, Vadaszi-u. 16. sz. a. kére-tük küldeni. Mutatványszámot ingyen és bérmentve küld a kiadó hivatal.

Hétről.

— Megfigyelések. —

Mozgalmas hete volt az országunk, különösen Debreczen városának, melynek falai közt üdvözölhettük a magyar ifjúság színe-javát.

Az országos diákkongresszus ülései nagy érdeklődés mellett folytak le. Mintha átalakult volna a diszterem parlamentilés terem, de hagyjuk ezt el, ennek is eljött az ideje.

Hogy egy pár nevet említsünk, szónokok közül kétségkívül legrokonoszevesebb szónokok egyike volt Krenner Miklós az ó higgyettségével és ildomos ellenzéki modorával. Azután az elnök Martos Ferencz, Dóczy Emil, Hankovszki, sokan de sokan.

Volt egy kis személyeskedés, mely egyáltalán nem vált az ifjúság érdemére. Farszót szellemi munka után meg volt a kellő szórakozás is.

— Igaza van, barátom. —
— Mennyiszor mondtam már ezt neked! S én elhinni sosem akartam, pedig talán igaz. Csodálatos huzdarab a maga szíve, Angela. Felfedozza a mult emlékeit a bizonyítalan jövőért... pedig egykor engem szeretett!

— Lehet; de már nem emlékszem arra, hogy miket mondtott, miket fogadott akkor neked, kis leánykám. Nem is fogom emlékezni soha a fogadásokra, mert úgy veszem azokat, mint egy gyermek ifjú érelelen gondolatait, miket a komoly megfontolás elfeledtet velem. Legyen ilyen, mint én: változtassa meg elveit, beszédjét.

— Oh, ne kívánjon ilyet, Angela. Tudom, hogy minden megváltozik, csak a szerelemről hittem, hogy az örök! Az én szerelmem ilyen, s a magáé?... mézpor a virágom, mint a gyöngye szellő is letöröl, elfű.

— Honnan gondolja ezt? —
— Bizonyítékaik vannak!

— Melyik az első? —
— Peregi Dénest szereti.

A lány megrezzent, pedig jól esett hallania a nevet.

— Peregi Dénest szeretem? — felelő magához térvő pillanatnyi zavarából, — no igen. Talán kétségbe akarja vonni?

A fiatal embernek fáj a kihívó hang. Közelebb ment szerelmeséhez, hogy szemrehányásait jobban megértse.

— Nem vonom kétségbe, mert meggyőződtem erről. Engem mind legjobb testvérjéért szeretett; meglehet: több is voltam magának, s talán nem hazudott...

— Hazudni nem szoktam! — mondá sértődve Angela.

Ezek után a diákok szétoszlottak az ország különböző részeibe, s bizonyosan kedves emlékekkel.

Bánfi, Agliardi, Kálnoki, Jósika, Helfy, Ugron a felszínen levő válság szereplői. Folyik a tanácskozás feszült érdeklődés mellett és várja, várja a magyar ember, hogy melyikjük kap majd elég-tételt a felséges királytól.

De csak várja, várja...
Antiszemita diadalt aratnak Bécsben.
Luegert megválasztották Bécs város alpolgármesterének s valószínűleg ő lesz az első polgármester is.

Ez előre látható vonás mégis gyáva meghát-rálás a liberális párttól, a mely minden küzdelem nélkül engedte át a tért az antiszemitáknak.

Valjon mit hoz a jövő?!

A felszínen levő válság egyszerre elnyomja az érdeklődést a főrendiház tárgyalása után. Pedig ott igen érdekes és figyelemre méltó dolgok történ-tek. Az első győzelem oly szamos vereség után.

Ideje is már.

A főrendiház egyik ülésén történt: Khuen Hedervári Károly gróf elmerülve beszélget Bánfi Dezsővel. Egyik szomszédja figyelmezteti a bánt, hogy nevet mindjárt olvassák.

Erre ő azt feleli. Hadd el tudom én mikor kerül rám sor.

Karcolatok.

— Innen, onnan, mindentűn. —

Tehát éljük a bújós május közepét. Odakint a mezőn alkot az örök erő új életet s itt bent is látjuk alkotásait, — ha kirándulunk.

A Nagyerdőn például ehetünk rántott csirkét öntött salátával és ez a ténny igazolja a legjobban, hogy már — nincsen tél.

Az első rántott csirke a Nagyerdőn jobb bizo-nyítvány a kalendárium minden állításával szemben.

A szentek kora is lejáróban van.

Ezelőtt ugyan féltünk Pongrácz, Szervác, Bonifác nagy jó uramék nevenapjától és ime ki-tűnt, hogy a derék urak immáron megőregedének, a mely korban tudvalevőleg sem névleg, sem másképp nem veszedelmesek a — férfiak.

Kivált ha rájuk van fogva, hogy különben is — szentek valának!

Diák gyűlés volt Debreczenben.

A legnagyobb dícséret a gyűlés mellett, hogy a hírlapok tudósításán kívül, nyoma sem volt a városban a sok diáknak.

Hej! a mi időnkben, ugy 20—30 évvel ezelőtt, de másképp lett volna!

Hja! a kor halad!

És ma a diák, nem csak diák, de egy-egy püspök és miniszter jelölt is, kik komolyan számol-nak a — biztos helyre!

Tiszai Dezső megeresztett 200 koronát egy népsziműre.

Lehet pályáznia annak, a ki írni tud.

Hogy aztán mit is, az mellékes, csak az a fő, hogy írjon valamit, a mi — tessék!

A guszttal pedig nem nehéz eltalálni, mert csak két féle van.

Az egyik a jó, a másik a bolond guszttal.

Nem merjük állítani, hogy nem-e ez utóbbiak szája ize szerint megirt darab lesz-e a vesztés?

Bemutatták a diákoknak mit csak lehetett.

Nem maradt el a nagy könyvtár, a Hortobágy, sőt az ötszogat sem.

Még delibáb is volt egy parányi.

De meglátták a mi igazi specialitásunkat is a — port.

Annyira látták, hogy nem is láttak tőle.

Elfogadják-e végleg a zsidó-reczeptiót, bu-kik-e Kálnoki, vagy Bánfi, vagy Agliardi, vagy mindenik együtt, ez volt a hét nagy kérdése.

Hej! akár mi történik velök, az semmi, ha legalább két napon országos eső lenne.

Pótolna ez reczeptiót, nuncziust, minisztert, mindent!

— Talán nem hazudott, mikor azt mondta: szerelmes belém. Hiszen kell, hogy mindenkinek legyen ideája, egy olyan illúzió, mely mint a déli-báb, szemünk előtt lebeg, de semmi az, mert hirtelen eloszlik. Nekem is van ilyen ideálom, őt az Angela. Rajongva csügtem az eszmén: egykor engem lesz! E gondolattal kitartásra buzdított a küzdelemben, s ezen tudattal haladtam a rögs életpályán, hogy küzdelmemnek lesz jutalma, mert elértem azt, mi főhivatásom: boldoggá tenni!

— Hányszor mondtam már ezt neked!

— Mindig így mondtam, hiszen nem tudtam hazudni cifra szavakkal. S elhiszi-e Angela, hogy Peregi nem szereti egy mint maga őt? Ez a másod-ik bizonyíték!

— Pedig az ellenkezőjéről győződtem meg. S kacajától viszhangozt a tájkák. A kirándu-lók hátranéztek: mi jutott Angelához, hogy ilyen jó kedve támadt egyszerre. Ő azt felelte: semmi, csak eszébe jutott egy bohó gondolat.

A kis báró sietett üdvözölni a fiatal Ormódyt, a miért oly művészi hangulatban képes tartani szellemes csevegésével Angelát.

— Remélem és olvárom tőled, kopasz kicske bárókám, hogy te is tudnál Angela kisasszonynak — udvarolni! mosolygott szomorúan Ormódy, s félve tekintett a leányra e merész megjegyzésért.

A kicsike bárónak tetszett ez ötlet, rögtön fel is ajánlotta kisérőül magát.

— Csak most ne báró ur, komoly beszélni valóm van Ormódyval. Belekezdett egy tündér-mesébe, azt kell az uton beegyeznie.

A kikoszorózott kopasz báró bocsánatot kérve visszalejtett a társasághoz s a hosszú törvényszéki bíróval cseréltetett eszméket, mert a férj egyebet se csinált, csak ásitott.

— Jenő, olyan sokszor látom én magát éltés hölgyekkel beszélni, — ugyan mondja, miért nem beszél már egyszer a — mamámmal is komolyan?

— Uram, ön megsértett, ezért vívni fogunk életre, halálra!

— Nem fogunk kis öcsém! Nem akarok gyermek-gyilkosság miatt vád alá kerülni!

HÍREK.

Az erdő.

Ott, hol a szűz föld kebelén buján terem a virág, hol a vásári életből kitagadott csöndességet és nyugalmat csak a madarak éneke, s a százados fák titkoszerű zugása zavarja meg: az arnyas erdő-ben talál a beteg lélek enyhülést.

Van-e valaki kűztünk, a kinek lelke nem beteg?

Jól tudjátok, hogy a világ nem csak siralom völgye, de fényes tündér palota, mert nem csak szegények küzdenek rögn, de gazdagok is lejtének arany kövezetén.

A hány féle az ember, sorsa oly különböző. E sokféle emberek aztán különféle célokat szol-gálnak, s mégis egy a vágyuk: boldoggá lenni!

Mi a boldogság? Egy oly fogalom, a mit meg-érteni már alig lehet, magunknak vallani, pedig nem merjük.

Miért? Mert nem tudunk boldogok lenni. Egy életet áldozunk fel, még se értjük meg, nem a hogy éreznők.

Hát hol keressük azt? Lehet-e ily világban — minőben élünk — földaláni azt?

Nagyon könnyen, csak ismernünk kell ma-gunkat. S megtaláljuk mindenütt a boldogságot, ha nyugodt a kebel, a szív megelégedett, az elme nem háborog.

Oh, pedig a kebel nem nyughatik mindig. Hatalmas szenvedélyek hánykolódnak abban, mik-een sötét hullámaiban maga az élet tükröződik vissza.

Vádoljuk a sorsot, hogy nem igazságos, pedig az ember igazságtalan vele szemben.

Mert nincs megelégedve sorsával. Nyugtalan természetének rabszolgájává törpíti elméjét, mely-ben a kornak cifra betegségeit oltja: a száz és ezer színes vágyat, az alakatlan életből — bogarat, melyből a boldogtalanság kél.

Öljétek meg e bogarat, boldogok lesztek. Ne merüljétek el túlságosan a világiakba, hiszen csak azt valhatjuk egészen magunknak, mi rajtunk kívül nem áll. Az ember maga ez, a kin uralkodni kell magának az embernek!

Menjünk ki az erdőbe, s tanuljuk meg tőle a szent nyugalmat. Gyönyörködjünk a virágokban, fűvekben, mik a szűz föld kebelén buján teremnek, s kérdezzük meg: ki gondolja ezeket? A mély csend megfelel: az Isten!

Menjétek ki beteg lelkeitek az erdőbe s hall-gassátok a százados fák titkoszerű zugását. Értsé-tek meg abból, hogy az ember, bár a teremtes ko-ronája, mégse tud sokszor olyan lenni, mint a fa, mely míg az emulánsnak alátelve nincs, míg él: betölti rendeltetését évről-évre.

Hallgassátok meg a madarak énekét. Szeretet, szerelem nyelvén dalolnak ők, azért megelégedet-tek, azért boldogok.

Arnyas erdő, megpihenni térek én mindig szentelt csarnokba. Feloldozó leltem a világi gondok alól: itt elfeledem, hogy mily haszontalan az ember. Tanítsál kérlek engem életboldogságotra, mely nem egyéb, mint meggyugvás.

Erre taníts meg engem arnyas erdő!

Gyurika.

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

— A r. kath. templomban reggel 7 órakor Pálffy Béla mond csendes szent misét, fél 8 órakor pedig Heiling József árvaház felügyelő tart isteni tiszteletet. 9 órakor énekes szent misét mond Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, a mely

— **Intenitizseletek.** Vasárnap, május hó 19-én az ev. ref. egyházakban reggel 9 órakor a következők tartanak hitközönkatokat: a nagy-templomban Mindszenti Imre s. lelkész, a kis-templomban Csutoros Albert s. lelkész, a Kos-suth-utcai templomban K. Tóth Kálmán lelkész, az iszapolyi templomban Dicsőfi József lelkész.

után a szent beszédet Pálffy Béla s. lelkész tartja meg. Fél 12 órakor csendes misét tart Kovács Márk. Déltűnt fél 3 órakor ker. tanítást tart Dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, utána 3 órakor pedig litániát Pálffy Béla s. lelkész tart. Déltűnt 4 órakor a rózsafüzér heti ren-des ájtatosságát, ugyisint a májusi ájtatossá-got Dr. Wolafka Nándor v. püspök-plebános tartja meg. — Az ág. hitv. ev. templomban d. e. 10 órakor Materny L. lelkész tart istenitizseletet.

— **Az új ev. ref. pap.** Valóban sajnálatos szalmacséplést folytat a magyar ev. ref. vallásu hívek legfényesebb gyülekezetének egyháztanácsa az új pap választás érdekében. S e j t i, hogy ideje volna már, ha a kálvinista Rómában a lelkesi kar ró m a i értékű lenne. Már nem bízunk a válasz-tásban, mely legutóbb is váratlan eredményt hozott létre. Most már „meghívni” szeretnének valakit. A nagy közönség S a b ó János körös-tarcsai lelkész és esperest öbajtaná, ki kevés kisebbekkel mellett esett el a püspökségtől. Hogy S a b ó János ne legyen a debreczeni pap, (Igen, ha elfogadják! — Szerk.) fellátták jelöltnek Mit r o v i c z Gyulát, a pataki professort. Hát hiszen igen derék ember lehet a nagytiszteletű ur, mert nem a debreczeni kollegium nevelte s mert eleget irt Debreczen ellen, de kérjük krisztusi szeretettel a nt. és tek. egyháztanácsot, mi nekünk Heukba? A választási jogot így vonjuk meg az adózó emberektől, a kiknek „drága kincs a h i t”. Az ily eljárást elég lesz arra, hogy a nagyközönség hite megrendüljön. El-várjuk, hogy a választás ellen nem fog határozni az egyháztanács.

— **Diák kongresszus.** Hazánk felsőbb tanuló ifjúsága érdekes értekezletet tartott váro-sunkban, melynek költségei fedezéséhez a nemes város jelentékeny összeggel járult. Az ifjúság igen szépen tárgyalta saját érdekeit ügyeit s egy a tanács-teremben, mint a szépsámu mulatságokon beiga-zolták, hogy „van a fának virága, s e virágokból lehet gyümölcsöt vární!”

— **Dalestély.** A munkás dalegylet f. évi június 3-án Pünkösöd második napján „Margit” fűrdő diszteremben Janny József egyetli karnagy vezetésével mellett tánczokat egybekötött zártkörű dalestélyt rendez. Műsor: „Ha meghalok” Mácsay, „Bár merre jár” Lányi, „Marikám” Knáhl, „Bücsü-d” Rieger, „Rákóczi induló” Huber. Kezdetre este 8 órakor. Belepti-jegy személyenként 1 korona.

— **Vizsgák.** Folyó hó 18-án tartatták a nyolczadik osztály tanulókat osztályvizsgái a ref. főgymnasium és az állami reáliskolában; a jövő hóban lesznek az írásbeli vizsgák. Kísérje őket szerencse és siker vizsgák közepett.

— **Megégett fiatal leány.** Megdőbentő szerencsétlenség történt az U j l a k i József ügy-nök családiban. Leányuknak, Szerénának ruhája vasalás közben meggyuladt és a szép fiatal leány összeégett s meghalt. A borzasztó mély sebek vá-lóságos kinhalálá tettek kímálsát, mely őt szenvedé-sétől végre megszabadította. Ujlaki Szeréna 16 évét élt. A temetés a legnagyobb részvét mellett ment végbe. Krausz főrabbi gyászbeszédre a leg-mélyebb benyomást gyakorolta a jelen voltakra. Ott volt Dr. Wolafka N

polgármester.

